ՀԱՅԵՐԵՆ

Կապույտը

Երաժշտություն՝ Լևոն Արևշատյան · Խոսք՝ Եղիշե Չարենց

Առավոտ կանուխ, երբ արև չկա,
Լուռ զգում եմ ես,—
Որ լուսե հոգին քնած աղջկա
Մոտիկ է այնպես:

Ու լսում եմ ես, լսում եմ միայն,
Երազուն — տրտում:
Ժպտում է հոգիս անդորր տրտմության
Գունատ կապույտում:

Ձգում է հոգին շրթերի վրա՝
Անմարմին ու դողդոջ —
Կապույտ, երկնագույն համբույրը նրա —
Լուսավո՛ր քրոջ:

Կապույտը հոգու աղոթանքն է, քույր,
Կապույտը — թախիծ.
Կապույտը — կարոտ թափանցիկ, մաքուր,
Ու հստակ, ու ջինջ:

Կապույտը քրոջ աչքերի անհուն
Առավոտն է թաց:
Կապույտում հոգիս մի հին իրիկուն
Անզո՛ր հեծկլտաց:

ENGLISH

The Blue

Music: Levon Arevshatyan · Words: Yeghishe Charents

Early, before the sun is up,
in silence I can feel
the sleeping girl's bright soul
so very close to mine.

I listen. I do nothing else
but listen, sad and dreaming.
My soul smiles in the pale blue
of a sorrow now at rest.

Upon its lips my soul can feel,
bodiless and trembling,
her kiss, blue as the sky —
the kiss of my bright sister.

Blue is the prayer of the soul, my sister.
Blue is sorrow.
Blue is a longing you can see through,
pure as water, clear as air.

Blue is the boundless morning, wet with dew,
deep in my sister's eyes.
One evening long ago, within that blue,
my soul could only sob.

РУССКИЙ

The Blue

Музыка: Левон Аревшатян · Слова: Егише Чаренц

В ранний час, пока солнце не встало,
я в тишине ощущаю,
как близко ко мне светлая душа
спящей девушки.

И я слушаю, только слушаю,
грустный, весь во власти грёз.
И улыбается душа моя
в бледной сини тихой грусти.

И на губах душа моя
чувствует лёгкий, бесплотный, дрожащий,
небесно-голубой поцелуй
светлой сестры.

Синева — молитва души, сестра.
Синева — печаль.
Синева — тоска, прозрачная и чистая,
ясная, как воздух над водой.

Синева — безбрежное, влажное утро
в глазах моей сестры.
И как-то вечером, давным-давно, в той сини
душа моя бессильно зарыдала.